Heippa. Tämä teksti on nyt ihan 1,5h hetken tuotos. En ole edes oikolukenut :D Noviisina halusin sen silti jakaa kysyäkseni, että olisiko ainesta jatkaa ja kasvattaa tarinaa? Olisi monta henkilöhahmoa joita voisi luoda matkalle jne. Haluan kommentteja :) *** Tässä sitä istun syyskuista iltaa keittiönpöydän ääressä. Sen pöydän, jonka itse kannoin kotiini ja yhdessä silloin 5v. poikani kanssa kokosimme. Tuoli, jolla istun, koottiin samoihin aikoihin. Huomaan sen jo huojuvan ja hieman narisevan. Ihan kuin siinä takamustaan lepuuttavakin nykyään tekee. Vuodet ovat kuluneet nopeasti. Olemme asuneet vuonna 1954 rakennetussa rintamamiestalossa 9 -vuotta. Lapseni on asunut kahdessa kodissa 10 -vuotta. Nyt jo 14 -vuotiaan pojan pulppuava puhe kantautuu korviini, kun hän pelaa ystäviensä kanssa tietokoneella, luurit omilla korvillaan. Kissa maukuu ruokakupillaan ja koiran tassujen sipsutus kuuluu olohuoneesta. Minulla on tässä hyvä olla sunnuntaisena iltana, saunapuhtaana ja saunaolutta maistellen. Olen hyvin lennokas ja värikäs luonteeltani. Sama ei nykyisellään näy kodissani muuta kuin sopivassa sekamelskassa ja kesken jääneissä projekteissa. Lapsen huone remontoitiin 7 -vuotta sitten ja siitä yhä puuttuu listat. Sama juttu 5-vuotta sitten remontoimastani wc:stä. Silti ensi viikon kesälomani aion käyttää olohuoneen seinien maalaamiseen. Kotini on siten varsinainen huvikumpu -teen usein sitä mitä huvittaa ja mikä ei huvita voi hyvin odottaa. Siitä filosofiasta kerron tällä hetkellä koko naapurustolle leikkaamattoman nurmikon ja muutenkin hoitamattoman pihan muodossa. Pihalla on koirankakkakikkareita, toissa kesänä pystyttämämme teltta ja itse vanhoista ikkunoista rakentamani kasvihuone, jonka kasvit kuolivat jo kesäkuussa. Toisaalta sain kesäkuussa vietyä olohuoneen nurkassa odottaneen pahvilaatikon viimein varastoon. Se sisälsi joulukuusen. Eilen puhkaisimme pojan kanssa keittiön katossa roikkuneet ilmapallot. Hitsin pitkään ne säilyivät hyvinä, kun vapusta on kuitenkin jo aikaa. Hauska, värikäs muoviviiri jätettiin vielä paikoilleen, koska elämä on aina juhlimisen arvoista. Rolle kissa piti käydä laskemassa ulos. Kissavanhus löytyi aikanaan, kun asuimme lapseni isän kotitilalla. Kulkukissa oli hylännyt pentueen vanhan navetan vintille. Löysimme 3 kuollutta kissanpentua ja kaksi vielä jollain lailla hengissä olevaa. Paikallisen eläinlääkärin avustuksella sain hankkineeksi kissoille kissanmaidonkorviketta ja kun pojan yösyötöt olivat juuri jääneet taakse, niin syötin yötä päivää tuttipullolla kahta kissanpentua. Molemmat karvapallerot selvisivät ja saivat kodin. Rolle jäi meille asumaan ja siskonsa sai kodin vanhempieni luota. Rollen lisäksi perheeseemme saapui noina vuosia kaksi koiraa. Siinä parisuhteessa eläessäni kaipasin elämääni jotain muuta. Maalaistalon emännöinti keskinkertaisessa parisuhteessa ei tyydyttänyt. Perustin oman yrityksen, jonka sittemmin möin eteenpäin, kun parisuhde päättyi ja tilat ja jaksaminen jäivät ahtaalle. Uusi elämä toi erottuamme haasteita 4-vuotiaan lapsen, kahden koiran ja yhden kissan kanssa. Muutimme luhtitalohuoneistoon. Ensitöikseni hain Ikeasta pakettiautollisen huonekaluja ja sisustin niillä kotimme. Kävin tiistaista lauantaihin toisella paikkakunnalla töissä. Työmatkoihin kului tunti suuntaansa ja palkka oli erittäin huono. Talviaamut alkoivat klo 6.30 pukemalla lapsen ja istuttamalla hänet pulkkaan ja lenkittämällä näin koirat, sitten aamiaista, lapsi päiväkotiin ja töihin. Illalla hakemaan lapsi hoidosta, kaupan kautta kotiin ja sama pulkka ja koiraretkue ulos. Lapsi kitisi tietysti jo tässä vaiheessa nälkäänsä ja sisälle päästyämme jotain pikaista purtavaa, suihkuun ja lapsi nukkumaan. Rolle raapi yöt ovia ja ikkunoita, kun oli tottunut maalaistalossa olemaan ulkona. Tässä taloyhtiössä naapuri oli heti ilmoittanut, ettei kissoja saa laskea ulos! Aina töistä tullessani vastassa oli vuoroin kissan silppuama paperipino, johon koirat oli kusseet päälle ja vuoroin koirien levittämä kissan hiekkalaatikko. Toinen koirista leikattiin ja kuseksiminen hieman vaimeni. Olin kuitenkin onnellinen. Minulla oli oma elämä ja selvisin siitä vaikeuksista huolimatta. Rahat olivat aina loppu ja Visa kulutettiin kuiviin. Olin kuitenkin ylpeä

itsestäni, että jaksoin kaiken tämän ja ihan yksin! Lapsi asui viikonloput isällään ja aina lasta hakiessa tai palauttaessa ex mies kertoi lapsen vaatteitten haisevan ummehtuneelle. Viikonloput elin omaa sinkkuelämää. Tissuttelin kotona, kävin paikallisessa ja toin kotiini sopivia miesehdokkaita. Viikonloput olivat kaikin puolin kosteita. Aloimme sairastelemaan. Puoli vuotta meillä jylläsi silmätulehdukset, flunssat, kuumeet ja vatsataudit. Lopulta sain eräänä työpäivänäni järkyttävän puhelun. Isännöitsijä soitti, että asunnostani valuu aina suihkun jälkeen vettä alakerran asuntoon! Asunto oli siten kosteusvaurioinen ja laho. Korjaajat kävivät paikalla ja parissa päivässä oli korjaus ja kylpyhuoneen uusi kaakelointi valmis. Kun ymmärsin ihan maalaisjärjellä, että ei uudet valut voi parissa päivässä kuivua, soitin puhelun isännöitsijälle ja vaadin samalta istumalta uutta asuntoa. Muistan vieläkin elävästi, miten tämä tuntui hetkeltä, jolloin maa hävisi jalkojeni alta. Olin asunut lapseni kanssa siinä asunnossa ja asettanut hänet äitinä vaaraan ja sairastumiseen! Saimme uuden asunnon viereisestä, remontoidusta talosta. Pakkasin saman tien tavarat jätesäkkeihin ja raahasin pihan poikki toiseen taloon. Pesin kaikki tekstiilit. Lopulta sain myös kantoapua huonekaluille. Sairasteluissamme kesti vielä puoli vuotta, ennen kuin tilanne tasaantui. Oli kulunut jo vuosi itsenäistä elämää. Olin todella väsynyt kissan yöllisiin maukumisiin ja raapimisiin, koirien ja muksun raahaamisiin aamutuimaan lenkille. Lopulta naapuri soitti ovikelloa ja kertoi, että hänen miehensä ei saa nukuttua päiväunia, kun kotoani kuuluu päivisin koiran tassujen ääniä ja haukahduksia. Iltaisin lapsi leikkii liian äänekkäästi ja pomputtaa palloa. Olin loppu. Minulla ei ollut muuta tukiverkkoa kuin lähellä asuva ystäväni, joka eli itsekin ruuhkavuosiaan pienen lapsen kanssa. Äitini oli laitoshoidossa vakavan masennuksen vuoksi, nuoremmat sisarukseni hakivat minusta tukea. Alkoholisoitunut siskoni sätti minua puhelimessa ja tietokonekeskustelujemme kautta siitä, että minulla ei ole tarpeeksi aikaa äidille ja en oikeasti hänestä välitä. Keksi tekaistuja juttuja ja teki kaikin puolin epämukavan olon kaikille. Minulla ei ollut antaa heille tarpeeksi tukea. Lopulta ilmoitin, että minulla on sellainen elämäntilanne, että kaikki jaksamiseni menee oman arkeni pyörittämiseen. Tiedän, että se oli oikea ratkaisu ja sen sanottuani ääneen, moni asia helpottui. Siinä sitten lopulta olin. Keväisenä kauniina päivänä, kun luonto puhkesi uuteen aloin pohtimaan omaa elämääni. Mittani oli täynnä asuinolojani. 29-vuotiaana halusin keventää jollain muotoa taakkaani. Aloin katselemaan asuntoja. Kävin pojan kanssa tutustumassa muutamaan rivitalohuoneistoon. Lopulta huomasin myynnissä olevan vanhan ja rapistuneen talon, joka maksoi saman verran kuin rivitalohuoneistot, joita olin käynyt katsomassa. Talo oli sympaattinen, maalipinta rapisi maahan ja sisustus oli suoraan 70-luvulta muovi- ja kokolattiamattoineen. Kiinteistöfirman mies esitteli taloa innokkaasti. Tulikiven takka ja leivinuuni maksoivat hänen puheittensa mukaan jo sen verran kuin itse talosta edes pyydettiin. Huvittuneena kuuntelin puheita ja katselin tien toisella puolella olevaa leikkipuistoa ja pihamaata ajatellen, miten muksu, koirat ja kissa saisivat tästä kaikesta nauttia ja miten oma hermo lepäisi, kun omalla pienellä perheellä olisi hyvä olla. Pyysin seuraavaan käyntiin mukaan äitini ja isäni. Isä käveli pitkin pihaa ja kertoi tulevansa mielellään maalaustalkoihin ja auttamaan tulevaisuuden polttopuissa ja muissa omakotitalon askareissa. Kivi vierähti sydämeltä ja ajattelin, että minulla on mahdollisuus tähän! Olin juuri saanut kuulla, että työsopimuksenikin jatkuu ja niin sain täten rahoituksen hoidettua pankin kanssa. Lopulta se päivä koetti. Oli elokuun alku ja siivottiin äidin kanssa uusi oma taloni. Pojan isä auttoi pakettiautonsa kanssa muutossa. Nukuttiin lapsen kanssa ensimmäinen yö olohuoneen lattialla patjoilla ja syötiin aamupala siinä peiton alla hykerrellen. Koottiin yhdessä uusi keittiön pöytä ja tuolit. Tilasin paikalle henkilönostimen ja isäni, minä itse ja enoni maalattiin talo tiilenpunaisella. Vuorilautoihin ja ikkunanpokiin olin valinnut kermanvalkoisen ja ikkunoiden sisäpuitteet

maalattiin rohkean väriteemani mukaan sinisellä. Talosta tuli oikein soma. Kesken syyskesän aherrusten huomattiin kuitenkin kosteuden laskeutuneen ja terassin lautakaiteet ja terassin seinä jäivät maalaamatta. Puuvarasto oli täynnä edellisen omistajan polttopuita, joten talvi sai tulla! Talven mittaan remontoitiin yksi makuuhuoneista. Revittiin 5-vuotiaan muksun ja koiran kanssa kimpassa kokolattiamatto irti lattiasta ja kangastapetti seinistä. Maalattiin huone ja lähellä asuvan ystävän kanssa asennettiin muutaman voimajuoman voimin laminaatti lattiaan. Tuli luminen talvi. Joka päivä satoi lunta ja illoista meni tunti kolaamiseen, mutta se ei haitannut, kun lapsikin nautti lumileikeistä ja koirat hihnassa pihalla olosta ja kissa sai vihdoin olla ulkona. Leivinuunia lämmitettiin päivittäin ja olo oli kaikin puolin kotoisa. Keskellä kylmintä talvea sain kuulla järkyttävän uutisen. Työpaikkani ei voinut lupauksistaan huolimatta uusia työsopimustani. Yritys oli rahaton. Puhelut liittoon eivät auttaneet mitään, koska rahaa ei yrityksessä ollut. En ollut ehtinyt kuulua liittoon kuin puoli vuotta, joten työttömyyskorvaus oli ainoa vaihtoehto. Olin paniikissa. Olin jättänyt hieman rahaa säästöön talolainasta. Elimme sillä. Hain työpaikkoja laidasta laitaan ja osaan olin kuulemani mukaan liian pätevä ja osa ei vastannut mitään. Lopulta ex mieheni sisko, josta oli muodostunut ystävä soitti minulle ja kertoi hänen työpaikallaan olevasta avoimesta työpaikasta. Hain sitä ja sain sieltä töitä. Kun töihin lähtö läheni, oli tilipussi tyhjä. Jostain olisi pitänyt saada rahat sen kuun elämiseen ja bensakuluihin, sillä palkka tuli tietysti ensimmäisen työkuukauden jälkeen. Varasin vihdoin ajan sosiaalityöntekijälle. Vaalea rouva ynnäili laskujani isolla laskimella lasit silmillä keikkuen ja ihmetteli, että miten olen tullut toimeen. Hänen mielestä minun olisi pitänyt tulla asiakkaaksi heti työttömäksi jäätyäni. Enhän minä ollut halunnut kertoa epäonnistumisestani kenellekään ja olla sossun asiakas. Kannustavien puheitten jälkeen poistuin toimistosta 1000 euroa tililläni. Lisäksi hän sopi seurakunnan kanssa, että minun ei tarvinnut maksaa lapseni iltapäiväkerhosta mitään nyt eikä jatkossa. Olin huojentunut. Ihmettelin enää vain sitä, että olin maksanut työssäkäyvänä tuloveroa jo 10 vuotta ja miksi oli niin vaikea lähteä itse hakemaan apua? Aloitin työt mukavassa paikassa ja huomasin hyvin pian olevani hyvä siinä mitä tein. Samaan aikaan koetti kevät ja täytin 30v. Lapsi alkoi valittaa, että ahdistaa hengittää. Käytiin tutkimuksissa pitkin kevättä ja lapsi sai astmadiagnoosin. Se oli äitinä isku vyön alle. Näin yhtäläisyyden. Kosteusvaurioinen asunto = astma. Elämä rullasi kuitenkin omia polkujaan. Kivan vuoden jälkeen syyspuuhia pihamaalla tehdessämme ylitse lensi muuttoaura lintuja. Pieni räkänokkainen lapsi nosti katsetta ja tuumasi huokaisten äidilleen: Nyt se on kesä taas ohi ja sinne ne linnut taas lähti. Molemmilta vierähti kyynel poskelle. Halattiin ja sovittiin, että yhtä hyvä tulee taas ensi kesästä! Halloween aikaan vietimme talossamme kunnon kummitusbileet! Pyydettiin kaikki muksun kaverit kylään ja leivoin, koristelin ja valmistelin juhlia kuukauden. Meillä oli oikein hauskaa. Talvi oli jälleen pitkä, kylmä ja luminen. Auto reistaili ja sitä korjattiin. Isä kävi tiputtamassa lumia katolta ja vahvistamassa terassin katon kantavuutta. Toi myös polttopuita. Keväällä pihaa rapsuttaessa pyysin lasta piipahtamaan tien yli leikkipuistoon. Lapsi parkaisi, ettei sitä enää ole! Totta tosiaan. Leikkipuisto oli hävinnyt! Selvitettyäni asiaa olivat kunnan työntekijät käyneet purkamassa leikkitelineet pois. Yksi syistä miksi taloni ostin on poissa! … *** Tälle siis jatkoa ja retusointia luvassa :) Haluan kaikenlaisia kommentteja ja eritoten rakentavia.